

VRNs (12.09.2010) - Hà Nội - Vào ngày 10/9/2010, phóng viên Tin Chúa Cứu Thế Việt Nam (VRNs) đã có cuộc nói chuyện với Luật sư Lê Thị Công Nhân

Vị sĩ kiện Giáo sư Phạm Minh Hoàng sau 24 ngày bị bắt tại chính thức có có lệnh tạm giam 4 tháng để điều tra với tội “âm mưu lật đổ chính quyền”, theo điều 79 bộ luật hình sự. Nguyên là một Luật sư và là người đã từng bị an ninh Việt Nam bắt, bị tòa án kết tội và bị nhốt tù 3 năm với tội danh theo điều 79 “âm mưu lật đổ chính quyền”. Luật sư Lê Thị Công Nhân nói gì với vị sĩ kiện an ninh bắt và ra lệnh tạm giam để điều tra Giáo sư Hoàng? Chúng ta hãy cùng theo dõi cuộc nói chuyện giữa phóng viên Paulus Lê Sơn của VRNs với Luật sư Lê Thị Công Nhân.

Pv: Xin chào chị, chúng tôi rất vui hôm nay có được cuộc nói chuyện với chị về chị để Giáo sư Phạm Minh Hoàng bị an ninh Việt Nam bắt và ra lệnh tạm giam 4 tháng để điều tra ông với tội “âm mưu lật đổ chính quyền”, theo điều luật 79.

Thưa chị, trong thời gian vừa qua chị có theo dõi các thông tin liên quan đến Giáo sư Phạm Minh Hoàng, là giảng viên trường Đại học Bách Khoa TP HCM bị an ninh bắt và tạm giam, theo như công an nói là tạm giam để điều tra với tội “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền”, để luận xã hội để biết chị từng là một người đã phải trải qua những sự việc từng gặp gỡ Giáo sư Hoàng hiện nay. Chị có thể cho biết với những sự việc từng gặp gỡ giữa chị và các nhà đấu tranh dân chủ khác mà chị thấy đây là giáo sư Hoàng? Chị có ý kiến, suy nghĩ và chị có cái nhìn như thế nào trong vấn đề này?.

Luật sư Lê Thị Công Nhân (LsLTCN): Với những gì mà cá nhân tôi đã trải qua và những gì tôi biết về các trường hợp khác thì tôi thấy rõ một điều là nhà cầm quyền công sở Việt Nam hành xử hết sức là tùy tiện và không có một nguyên tắc chung hoặc những quy định chung mà hành xử trong những vụ án chính trị. Cho nên, chúng ta thấy rõ cách thức mà nhà cầm quyền đàn áp các nhà dân chủ thì rõ ràng là đa dạng, mỗi người sẽ bị một kiểu khác nhau. Nhưng mà mình

không hiểu được cách hành xử của cộng sự tùy tiện thì mình sẽ nghĩ hay là nhúng nhọ này (nhà dân chủ) như thế nào đó.

Quay lại với đề của Giáo sư Phạm Minh Hoàng, tôi nghĩ về mặt pháp lý trong việc bắt giữ, tạm giam giáo sư mà không có quy định như khi tôi đang đợi cho chính quyền là bất can và cho gia đình thì đó là sự vi phạm pháp luật tôi đang chờ pháp luật Việt Nam hiện hành. Nhưng mà thật sự trong nhúng nhọ án chính trị thì chúng ta cũng không nên nói đến nhúng nhọ qui định của pháp luật nhà nước. Bởi vì bất kỳ máy an ninh nào là nhúng nhọ công an làm với các án chính trị thì họ cũng không hành xử theo bất kỳ qui định nào của nhà nước hết.

Chúng ta biết là sau khi giáo sư Phạm Minh Hoàng bắt mặt mặt thời gian (sau 24 ngày bắt) thì mới có quy định đình khi tôi mà có nói là theo cái điều như vậy.

Quay lại câu chuyện của tôi, trước khi tôi bắt giam và đi tù luôn đó thì tôi bắt (tôi phải phân biệt bắt giam và bắt) rồi là nhúng nhọ trong mặt thời gian hàng năm. Tức là tôi khi Đứng Thắng Tôi công khai hoạt động ngày 08/9/2006, đến khi tôi bắt là tháng 3 năm 2007. Trong quá trình họ (công an) bắt và thẩm vấn tôi, họ liên tục vu cho tôi, qui kết cho tôi, đưa tôi với các tội danh mà tôi không thể nào hình dung được.

Tôi đã bắt đưa các tội như điều 79 là hoạt động nhóm lật đổ chính quyền, tôi bắt đưa mặt tội như là “gián điệp”, tôi bắt đưa với tội “khủng bố” theo điều 84, còn điều 88 thì đưa đi đưa lại nhúng nhọ. Tức là, nhúng nhọ hoạt động của tôi thì với chế như vậy thôi, nhưng mà cái cách nhà cầm quyền nhìn nhận, thả và quý với đó cũng chỉ là mặt vài cá nhân làm cái vụ án trước tiếp hay mặt ông nào đó lãnh đạo cấp cao trong bộ chính trị thích thú mặt điều khoản nào để ý để nghĩ ra chế cũng chế có mặt hành xử chuyên nghiệp nào hết. Một lúc họ nói mặt kiêu, ngay trong các cuộc thẩm vấn mà nhúng nhọ khi tôi còn cảm thấy to vì họ bắt tôi làm gián điệp, tôi chỉ hiểu là tôi làm gián điệp cho ai. Họ nói nhúng nhọ điều khoản rồi là kinh khủng, thẩm chí có lẽ còn đưa tôi là có đưa hiểu vi phạm điều 258 BLHS, tức là tội phạm động các quyền tự do dân chủ. Tội này mà mặt phạm nhân đến với các Luật sư tham gia đấu tranh dân chủ thì cảm thấy thật là lạ bực, bởi vì ai cũng trước là Việt Nam làm gì có tội do dân chủ mà lại động.

Cho nên tôi muốn nói việc nhà cầm quyền quy kết giáo sư Phạm Minh Hoàng vi phạm vào điều 79 thì cũng không có gì là chế chế ngay cả qui định của cái đưa hiểu tội phạm trong tội danh đó trong bộ luật hình sự hiện hành. Bởi vì rồi có thể sau này họ sẽ đổi sang mặt tội danh khác mà nếu có gì nguyên thì nó cũng không đúng ngay từ đầu, cái điều này thì đã xảy ra rồi nhúng nhọ.

Những thế hệ có mặt vào đây như chúng ta thấy từ lâu mà những người đi đấu tranh dân chủ đứng cho là có tội theo cái đi vào 88 như tôi chứng kiến là đi đấu tranh phá nhà nước và đi vào 79 là hoạt động nhằm lật đổ chính quyền thì hai cái tội này vào là bắt quy kết là có nhu cầu người vì phạm tội như thế.

Thực ra là không thế nào có được hai cái tội như vậy được từ cái bất công thiên tài của công nhân nghĩ ra. Khi muốn thay thế một chính quyền này bằng một chính quyền khác tốt hơn, cách thức chính quyền cũng chỉ là một khái niệm, rồi là những anh A, chị B, v.v...những người có thể lên làm thôi. Như vậy, chúng ta thấy đi vào đó rồi là bình thường trong một xã hội dân chủ, thậm chí đó rồi đến gần, gần như là một đi vào tự nhiên khi con người hình thành mối quan hệ xã hội với nhau. Nhưng mà ở Việt Nam thì không bao giờ được phép như vậy.

Khi có tiếng nói phản kháng, không đồng tình, không chấp nhận được chế độ hiện tại thì người ta (đồng công nhân) gọi đó là chứng loạn, tuyên truyền chống phá nhà nước hoặc là hoạt động nhằm thay đổi nhà nước đó. Đòi hỏi tên được tài vật bắt kết cái gì mà khác với chúng thì đi vào bắt coi là tội phạm chế chế nói là chứng loạn.

Tôi cũng không hiểu nhu cầu làm với những hoạt động sâu xa của anh Phạm Minh Hoàng, tôi được biết anh Phạm Minh Hoàng ngoài những bài viết để nói lên cái tâm tư nguyện vọng của mình với việc dân chủ hóa Việt Nam thì ngay cả khi anh quy tham gia vào một động thái, mà nhất là động thái đó có một động loạn đi đấu tranh rõ ràng đi theo phong trào ôn hòa bắt bắt động và mục tiêu là để cho Việt Nam có được nền dân chủ.

Vâng, tôi nhận ra là dân chủ cũng chỉ là một khái niệm thôi. Thực là bị hiểu nhầm cách của nó là đa nguyên và đa đảng. Như chúng ta thấy là có những tin đồn, thậm chí là của phe dân chủ cũng như phe được tài nói rằng anh quy tham gia động Việt Tân. Tôi nghĩ anh quy có tham gia động Việt Tân thì cũng thôi không có vào để gì mà phải thành kiến, đánh lên án.

Nhưng mà chúng ta thấy động công nhân mà quá số động Việt Tân đến mức như vậy thì có lẽ là chúng ta nên nhìn nhận vai trò của động Việt Tân, họ đã thực sự mạnh mẽ và đã làm được những công việc mà ăn sâu, cắm sâu vào trong đời sống xã hội có những kết quả nhất định và làm cho đồng Công Nhân phải run sợ.

Trong những vấn đề chính trị như thế này mà như tôi vừa nói, cái việc đòi hỏi thì họ cũng không tha thiết gì, chính quyền công nhân cũng không tha thiết gì, họ làm rồi là tùy tiện. Những một mặt thì họ cũng hiểu được cái sự quan tâm của quốc tế đối với các vấn đề chính trị, họ cũng có những chu đáo bắt trả ra, trả ra là có cái cách làm việc chuyên nghiệp một chút hoặc là có cái căn cứ nào đó một chút.

Tác Giả: Paulus Lê Sơn, VRNs

Thứ Hai, 13 Tháng 9 Năm 2010 07:36

Trong những vụ án chính trị như vậy thì họ cũng phải có một cái sự cân nhắc. Việc bắt giữ một người và vị trí, nhân thân như vậy sẽ gây nên một sự trở ngại, nhưng mà họ vẫn làm. Không phải là họ có một căn cứ chính đáng nào đâu, tất cả những điều họ nói chỉ là những lý sự cùn, trong sự ngang ngạnh, nên từng trở nên thối nát kiêu căng của họ thôi. Nhưng họ vẫn làm, có lẽ có một điều..., tôi tin hay có lẽ là tôi nghĩ họ quý và những tôi nghĩ rằng họ đã có những nỗi sợ, họ chấp nhận cái sự trả giá lên án của quốc tế cũng như là quốc nội và cái hành động bắt người và vu cáo cho người ta như vậy.

Pv: Xin cảm ơn những chia sẻ, nhận định của chị

Thức hiên ngày 10/9/2010